

Народився 1 вересня 1938 р. у с. Слобода Долинська Долинського району на Івано-Франківщині. У 1960 р. закінчив ЛПІ (фах «Експлуатація нафтових та газових родовищ»).

Трудову діяльність М. І. Іванів розпочав помічником бурильника в Долинській конторі буріння, а згодом перейшов у Надвірнянську КРБ тресту «Прикарпатбурнафта», де пройшов шлях бурового майстра, інженера-технолога, начальника бурової та начальника дільниці.

Упродовж 1966–1970 рр. працював головним інженером Пасічнянської контори буріння. З 1970 р. Мирон Іванович був начальником центральної інженерно-диспетчерської служби, а відтак — головним інженером Надвірнянського УБР об'єднання «Укрнафта». В 1973–1976 рр. він обіймав посаду головного інженера Івано-Франківського УБР, а протягом 1976–2001 рр. — начальника цього управління. Уже в пенсійному віці до останніх днів життя був радником начальника Івано-Франківського УБР, а також радником голови правління (на громадських засадах) об'єднання «Укрнафта».

Мирон Іванів займався організацією буріння переважно глибоких свердловин на Прикарпатті, буріння вахтовим методом на Анастасіївському родовищі (Сумська область). Уперше в історії освоєння нафтогазового комплексу Західного Сибіру під його керівництвом Івано-Франківське УБР довело обсяги проходження гірських порід до понад 1 млн м на рік і щодоби здавало під ключ одну високодебітну нафтову свердловину. Загалом за період роботи підпорядковане йому підприємство пробурило більше 12 млн м і здало в експлуатацію понад 4 тис. свердловин у Західному Сибіру; вахтовим методом працювала 21 бурова бригада, десять вишкомонтажних бригад, десять бригад капремонтну свердловин, база з цехами виробничого обслуговування, автотранспортне підприємство, цех з облаштування свердло-

Іванів Мирон Іванович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері буріння
нафтових і газових свердловин,
управлінець

вин тощо. Загальна кількість працівників досягла 5,5 тис. осіб.

Мирон Іванович приділяв багато уваги підготовці кваліфікованих кадрів для роботи за кордоном (зокрема в Індії, Іраку, Єгипті, Сирії, Пакистані, Алжиру, Лівії, на Кубі), а також розвитку соціальної сфери. Так було побудовано оздоровчий комплекс на 500 місць в Євпаторії, комплекс у санаторії «Черче», санаторій-профілакторій «Бистриця» у с. Підгір'я, гірськолижну базу в с. Яблуниця, реконструйовано будинок у санаторії «Дністер» (м. Моршин). Була проведена велика робота для створення належних житлово-побутових умов для вахтовиків, які працювали в суворих кліматичних умовах Західного Сибіру.

М. І. Іванів нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», Державною премією СРСР у галузі науки і техніки, премією ім. акад. І. М. Губкіна, двома медалями. Удостоєний міжнародної нагороди Євроради «Срібний дельфін» у номінаціях «Керівник XXI ст.» і «Підприємство XXI ст.».

Помер 14 березня 2003 р.

Народилася 7 лютого 1961 р. у м. Надвірна Івано-Франківської області. У 1983 р. закінчила ІФІНГ та отримала диплом із відзнакою (спеціальність «Технологія і комплексна механізація розробки нафтових та газових родовищ»). За направленням працювала інженером-технологом у Полтавському ГПУ. Брала участь у створенні першої і єдиної в Україні установки з отримання хімічних реагентів для потреб нафтогазової галузі з використанням промислового обладнання підготовки газу та свердловинної енергії (розчини солей амонію для підвищення видобувних характеристик свердловин і селективної ізоляції водопритоку, реагенти для глушіння свердловин, термохічного впливу та термомікродіагностики), досліджувала процеси видобування вуглеводневої продукції і проблеми низькодебітних свердловин.

Вже працюючи в УкрНДІГаз (1989–1995), Ольга Іванків у 1994 р. захистила кандидатську дисертацію.

З 1996 р. була начальником науково-дослідних лабораторій у ТОВ «Нафтогазтехнологія» та ЗАТ «Пласт», брала участь в освоєнні нових площ і родовищ — Кавердинки, Вакулівської, Петринківської, Шляхової, — а також запроваджувала власні розробки на родовищах НАК «Нафтогаз України».

Протягом 2000–2002 рр. Ольга Олександрівна обіймала посаду доцента ПНТУ ім. Ю. Кондратюка, стала одним із організаторів кафедри видобування нафти і газу цього вишу.

Упродовж 2003–2012 рр., працюючи у Полтавському відділенні УкрДГРІ, створила лабораторію дослідно-промислової розробки свердловин, яка перетворилася у самостійний відділ і надає широкий спектр послуг. Зараз є технічним директором ТОВ «НТЦ «Актуальні нафтогазові технології».

До сфери науково-практичної діяльності О. О. Іванків належать захист свердловинного обладнання від корозії та гідратотворень; збереження продуктивних пластів під час КРС та

Іванків Ольга Олександрівна

Кандидат технічних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець у галузі розробки нафтогазових родовищ

відновлення їх ємнісно-фільтраційних характеристик після забруднення полімерними реагентами; багатокомпонентні кислотні обробки пластів; обмеження притоку пластових вод кристалотворювальними та гідрофобними структурами; ліквідація міжколлонних перетоків флюїдів тощо. Її наукові розробки запроваджені на більш ніж 30 родовищах нафти і газу України.

Зараз Ольга Іванків працює над новими інтелектуальними рідинами впливу на продуктивні колектори. Продовжує впроваджувати наукоємні технології комплексного керування продуктивністю експлуатаційних свердловин родовищ вуглеводнів у різних гірничо-геологічних умовах.

Є автором 168 наукових праць, серед яких 52 патенти на винаходи. Вона бере активну участь у реалізації інноваційних проектів нафтогазової галузі поза межами України (у Туркменії, Узбекистані, Ірані, Росії), міжнародних конференціях та форумах.

Нагороджена медаллю ім. В. І. Луцицького і почесними грамотами Державної геологічної служби України.